

Ἰδοὺ θεία χάριτι ἐτελείωσα τὴν διάταξιν τῆς διαθήκης μου ὑπογεγραμμένης μετὰ τὸ ἴδιόν μου χέρι, καὶ μετὰ μαρτυρίας ἀξιοπίστων ὑποκειμένων. Αὕτη εἶναι ἡ τελευταία, κυρία καὶ καθολικὴ θέλησις καὶ διαθήκη μου ἐνώπιον θεοῦ καὶ ἀνθρώπων, ἡ ὁποία νὰ ἔχῃ ὅλην τὴν ἰσχύν καὶ τὸ κῦρος ἐνώπιον χρητηρίου, ὥστε μηδὲν μηδὲν ὅσα διέταξα παρασαλεύειν καὶ ἀνατροπεῖν, μηδὲ τοὺς διαλειφθέντας ἐπιτρόπους μου παρενοχλεῖν, ἢ ἐξέτασιν ἢ ἀναλογισμοὺς ζητεῖν ἐπὶ ὁποιανδήποτε αἰτίαν καὶ πρόφασιν, διό θεβαίῳ αὐτὴν καὶ ἰδιοχείρως ὑπογράφωμαι. Θεοδώσιος Πέτρου Ἰοφτζος.

Иоанъ Д. Кыпфаровъ мартуръ.

Θεοχάρις Γεωργίου μαρτυρῶ.

Никола Стояновъ Трявналь мартуръ.

Никола Тихоль мартуръ.

Петро Юванъ мартуръ.

И спросилъ я больнаго которой здравѣмъ разсудкомъ отвѣчалъ что сіе завѣщаніе собственнымъ его желаніемъ и его рукою подписано.

Титоларный Совѣтникъ Крыжановскій.

Acastă copie esta în tocmăi cu originalul adeueritu si trecuta în condica generaligescului consulat Russesc din létul 1831, Octomvrie 22 sub N° 410, si spré încredintzare cantelaria acelui généralisesc Consultatu adivereza. Bucarest în 6 Iunie 1847. (Д. II.) Iscalitu

Статскій Совѣтникъ Котовъ.

Acést copie fiind în tocmăi dupa copie cé am gasit între hartiile repusatiloru epitropi în privinta stării lăstate de Theodosie Iofcióf, scolei dela Gabrova sa încredintéza, si de subт semnatul.

1864. Iulie 7.

Bucarest.

Grigorie N. Mustacoff.